

- 4 Megújult a hegyközszentmiklósi templom
- 5 Alkotótábor tizedik alkalommal fiataloknak
- 6 In memoriam Hegyessy Viktor
- 7 Petrescu Dani sportfavágó újra országos bajnok

Megalakult a székelyhídi tanács

Az RMDSZ-többségű testület ismét Csuka Józsefet választotta alpolgármesterré

D. Mészáros Elek

Másodszori nekifutásra június végén megtartották az új székelyhídi helyi tanács alakuló ülését. A június 5-én lezajlott helyhatósági választáson megválasztott testületet tíz RMDSZ-es, négy szociáldemokrata párti (PSD), egy-egy MPP- és EMNP-tanácsos, illetve Májercsik Attila (független) alkotja.

Az első alakuló ülést 27-én, hétfőn a prefektúrát képviselő Delorean Gyula alprefektus félórás várakozás után elnapolta, mert a teremben nem jelent meg a megválasztott tanácsosok kétharmada (ez a megalakulás törvényes feltétele). Csak az RMDSZ és az EMNP tanácsosai voltak jelen, azaz összesen tizenegy személy. A kormánybiztos újra összehívta az alakuló ülést, június 30-án pedig mind a 17 beiktatandó önkormányzati tanácsos ott volt a tanácsteremben.

A megyei kormányhivatal képviseletében ezúttal is Delorean Gyula volt jelen, aki felkérte Rhédey Emília rangidős tanácsost, hogy a két legfiatalabb kollégájával, Kozma Sándorral és Kaszoni Józseffel az oldalán vezesse le a gyűlést.

Rhédey Emília köszöntötte a jelenlévőket, és megnyitotta az ülést, majd azt kérte, hogy az operativitás érdekében az alprefektus folytassa az ülés vezetését, amivel minden tanácsos

Elsőként Delorean Gyula alprefektus gratulált a harmadszorra újraválasztott Béres Csabának

egyetértett. Delorean Gyula javasolta, hogy az ülést magyar nyelven folytassák le, ezt követően ismertette az ülés napirendjét.

Az érvényesítő bizottság megválasztását követően beiktatták a tanácsosokat. Megállapították, hogy valamennyi jelenlévő mandátuma érvényes, majd a Bibliára, illetve az alkotmányra tett kézzel a beiktatandó tanácsosok sorra esküt tettek, amit

kézzel is hitelesítettek, majd a tanácsot egyhangú szavazatukkal megalakítottak nyilvánították.

Ezt követően Gódér Attila tanácsost három hónapra ülésvezetőnek választották.

Béres Csaba, Székelyhid újraválasztott polgármestere külön napirendi pont keretében letette az esküt. Az alprefektus elsőként gratulált a régi-új városve-

zetőnek, aki történelmet írt Székelyhídon, mert ő az első, aki immár harmadik polgármesteri mandátumát kezdhetette meg városunk élén.

Az alpolgármesteri tisztségre két személyt jelöltek, Gódér Attila az RMDSZ részéről Csuka József Györgyöt, míg Emeric Dudas a szociáldemokraták részéről Cristina-Mona Duță javasolta. (Mint ismeretes, C. Duță az

idei polgármester-választáson a nyertes Béres Csaba után a második lett.) Titkos szavazással ismétlenül Csuka Józsefet választották meg városunk alpolgármesterének.

A székelyhídi tanácsosok két frakcióba tömörültek. Az egyik frakciót az RMDSZ alkotja, közösen az EMNP-vel és a MPP-vel, a másik frakciót a szociáldemokraták és Májercsik Attila független jelölt.

A gyűlést vezető alprefektus javaslatokat kért a szakbizottságok megalakítására. Abban valamennyi tanácsos egyetértett, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan továbbra is öt szakbizottság keretében fejtsék ki tevékenységüket. A frakcióvezetők rövid szünetet kértek és egyeztettek a bizottságokban részt vevő tanácsosok személyéről. Az egyeztetés sikeres volt, és mind az öt szakbizottság a pártok egyetértésével egyhangú szavazással alakult meg.

A gyűlés lezárása után az alprefektus arra figyelmeztette a tanácsosokat, hogy mostantól Székelyhid városáért és annak lakosaiért dolgozzanak, az önös érdekeken felülemelkedve csapatként tevékenykedjenek, támogassák munkájában a polgármestert, mert csak együtt lehetnek eredményesek.

Tiponut Tibor

Márton Áron-emlékkupa: szeretetteljes foci a közösségért

Fekete Katalin

A Márton Áron-emlékvéreményében a Dévai Szent Ferenc Alapítvány labdarúgó tornát szervezett Székelyhídon. A fiatalok számára kiírt kupán hét csapat vett részt, amelyen városunk focistái győzedelmeskedtek.

A Márton Áron Érmelléki Labdarúgó tornának helyszíne a székelyhídi városi sportpálya volt július 30-án, szombaton. Az esemény legfontosabb célja az volt, hogy megtanítsa a fiatalokat szeretettel, fegyverek nélkül, egymásra odafigyelve harcolni valamiről, ami a közösséget fejleszti és erősíti a nemzeti öntudatot. A helyszín kiválasztása sem volt véletlen, hiszen a nemrégiben Székelyhídon megnyílt Gyermekek Jézus Szabadidő- és Sportközpont első nagy rendezvénye volt ez,

amely igyekezett megmutatni, nemcsak Székelyföldön, Kárpátalján vagy Felvidéken, hanem az Érmelléken is él egy tömbmagyar lakosság, akik szeretik megmutatni magukat és értékeiket.

A labdarúgó tornán Böjte Csaba ferences rendi szerzetes köszöntötte a megjelenteket, Isten áldását kérve a fiatalokra, sportolókra és szurkolókra. Ezután elkezdődhetek a mérkőzések, melyeket több, környékbéli településen szervezett barátságos találkozók előztek meg. A szentjobbi, érköbölküti, bihardiószei, székelyhídi és a két érmihályfalvi csapat mellett pályára lépett a Szent Ferenc Alapítvány „válogatottja”, a Povarello is. A hét csapat 30 perces mérkőzései a reggeli órákban kezdődtek, majd délután értek véget.

Folytatás a 3. oldalon

A Márton Áron-emlékkupa győztesei Böjte Csaba szerzetessel

Főhajtás és szórakozás Csokalyon

Változatos programokkal tarkított családi napot tartottak a faluban

Csokalyon öt évvel ezelőtt úgy döntöttek, hogy a falunapok sablonjába fulladt programokat kicsit emberbarátabbá, családiasabbá varázsolják. Ekkor született meg a gondolat, hogy a település nagy szülőltjének, Fényes Eleknek, a magyar statisztika megteremtőjének születési évfordulójához legközelebb eső vasárnapon családi nap szervezzenek. Idén július harmadika volt a település családijainak ünnepe.

Az egész napos rendezvény istentisztelettel kezdődött, melyen Forró Csaba helyi református lelkész hirdette Isten ígését. „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében azonban kárt vall?” – hangzott a jézusi kérdés Máté evangéliumából. „Akié Jézus, azé az élet. Csak annak lehet boldog földi élete, aki kész megismerni a Mindenható, és rátalál az ő szeretetére. Dolgozni, küzdeni kell, de az anyagi javak nem teszik igazán boldoggá az embert, Isten szeretete az ami által boldogok és elégedettek lehetünk földi életünk-

Cripto bűvészműtávjait a varázsló kérésére közönség is utánapróbálta

dalmi műsorral készült, ám ennek az idén csak egy szeletét hallgathatták meg a jelenlévők, hisz megnyiták az ég csatornáit, s csak arra maradt idő, hogy az egyre

ban és a késő délután üdítő alkoholyban is derekasan helytálltak. Az idei családi nap labdarúgó-bajnokságát a székhelyi és nagykágyai labdarúgókból álló

dolgtak. Homokvárak, -kastélyokká formálódtak, de voltak vetélkedők, arcfestés, lufibohóc, légvár, mesés fagyis tricikli, körhinta és még az airsoft fegyverek (légpuskát) is ki lehetett próbálni.

Natúr erős emberek és karatésok

A délutáni programjaiba sportbemutatók szórakoztatták a foci pályára kilátogatókat. Elsőként Toldó és Attila natúr erős emberek kápráztatták el a nézőket. Ők 120 kilós kőgolyóval először 120, majd 140, s végül 150 centiméter magasságban labdázta, majd egy négymázsás gumiabroncsot pörgettek, darabonként 115 kg-s koffereket cipeltek és 250 kilónyi lengősúlyval sétáltak a több mint 15 méterre lévő pályáig. Minden gyakorlat végén a közönség „erős emberei” is kipróbálhatták magukat a versenyszámokban. Akadtak jelentkezők szép számmal, ki több, ki kevesebb sikerrel járt, de mindenképp dicséretre méltók voltak a próbálkozások. Bebizonyosodott, hogy Toldó és Attila edzései nem hiábavalóak, hisz – mint minden sportágban,

ebben is – a rendszeresség és a többéves kitartás hoz igazán jó eredményeket. Bónuszként Attila 150 kilós kőgolyót dobált, Toldó pedig hárommázsás lengősúlyval sétált, így zárva az erőt próbáló bemutatót.

A Guba József vezette Phoenix sportegyesület karatésai visszatérő vendégei a csokalyi családi napoknak. Ez alkalommal formagyakorlatokat, imitált harcot, valamint erő- és töréstechnikai gyakorlatokat láthattunk az eredményes sportolóinktól.

A színpadon elsőként a helyi iskola kisdíákjai, Jakó Ottília és Krizsán Gabriella tanítónők tanítványai léptek fel. Az elsős és előkészítő osztályos gyermekek előadásában verseket, mondókat, énekeket hallgathattak a közönség, melyet imitt-amott hozzáálló mozgással, táncal fűszereztek meg. Mondanom sem kell, hogy büszke szülők és nagyszülők hadai tapsolták pirosra tenyerüket a színpad előtt.

A helyi gyermekek fellépését a Béres Csilla vezette székhelyi néptáncsoport aranyos kicsi táncosai követték. Az óvodás korú gyermekek előadásában sárközi ugrós táncokat, a nagyobbak bemutatásában pedig szilágysági táncokat láthatott a hálás közönség. A gyermekek nagy öröme az idei programba egy órányi bűvészkedés is belefért. A nagyvárdról érkezett Cripto remek, interaktív trükkökkel ejtette ámulatba a jelenlévőket.

Az est további részében népszerű magyar rockbandák örökérvényű slágereivel a Pop Dávid, Úr Csongor és Úr Attila alkotta Steel-Cross zenekar szórakoztatta a közönséget.

A nap már vörösrőre festette a látóhatárt, mikor a helyiek nagy kedvence, Tivadar József koncertje kezdődött. Hangjának, dalainak felcsendülésére minden jelenlévő táncra perdült, így jó hangulatú szabadtéri diszkóba torokollott a vidám, színes programokkal dúsított családi nap.

Fehőte Katalin

A csokalyi fiatalok versekkel emlékeztek Fényes Elek statisztikusra

ben, és elnyerhetjük az örök mennyei életet” – jött a válasz a szöszékről.

A hagyományokhoz híven a templomból a Fényes Elek-emlékparkba vonultak az ünneplők, ahol Béres Csaba polgármester és Szabó Ödön parlamenti képviselő osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel ezúttal röviden, lényegre törően, hisz a gyülekező esőfélhők komoran bámultak az égről az emlékezőkre.

A szónoklatokat követően Fényes Elek mellszobránál Székelyhíd városvezetői, Szabó Ödön parlamenti képviselő, a Magyar Statisztikai Társaság elnöksége (dr. Laczka Éva és Szabó István), a csokalyi református egyház nevében Forró Csaba tiszteletes és Colmán György főgondnok, a Pro Csokaly Egyesület részéről Fazakas Zoltán és Csomaközi Daiana, valamint Erdei János, a történelmi vitézi rend képviselője koszorúkkal adóztak a település nagy szülőltjének emléke előtt.

Mint ahogy minden évben, a csokalyi ifúság most is rövid iro-

jobban megeredő esőben a Himnusz énekeljék az emlékezők.

Szórakozás, foci és az evés-ivás

A szabadtűzi főzőversenyen tíz csapat üstjében fortyogtak a finomabbnál finomabb ételek. A legtöbbben hagyományos bogrács-gulyást főztek, de volt, aki babgulyást talált a szakértő zsűri elé. Olyan is akadt, aki versenyen kívül egy csinos malackát tekergetett a tűz fölött, és hogy finom puha és ropogós legyen, sörrrel (!) öntözgette a kifeszített jószágot.

Az öttagú zsűri hosszas ízlelgetésének köszönhetően az idei főzőverseny harmadik helyezette Szesz és csapata lett, a második díjnak az Uncsik és rokonok örülhetett, a legfinomabb gulyást pedig ez alkalommal a Horváth Ferenc főszakácskodásával induló nagykágyai csapat főzte.

A kispályás labdarúgó-bajnokságra hat csapat nevezett. Elismerés illeti a focistákat, akik egy nap leforgása alatt esőben, kánikulá-

Gabika és társai csapata nyerte, második lett a csokalyi Ricsi és bandája, a harmadik helyezésnek a szintén helyi Chuck Norris csapata örülhetett.

A gyermekek sem unatkoztak, hiszen a szervezők rájuk is gon-

Szilágyságit roptak a székhelyi néptáncosok

Szeretetteljes foci a közösségért

Városunk csapata érdemelte ki a győzelemért járó Márton Áron-émlékkupát

Folytatás az 1. oldalról

A nagy meglepre való tekintettel pedig nemcsak a játékosokat, hanem a két játékvezetőt, Juhász Györgyöt és Kaszonyi Györgyöt is elismerés illeti. Az emlékkupa első meccsének kezdőrúgását Csaba testvér és Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere végezték el, majd a csapatok ténylegesen nekifeszülhettek egymásnak. A meccsek szüneteiben a petrozsényi Jézus Szíve Gyermekvédelmi Központ lányai adtak elő modern, jól koreografált táncokat, illetve a csíkszeredai Role együttes zenélt.

A díjkiosztón Borbély Péter, a DVTK utánpótlás-szakágának vezetője elismerését fejezte ki, mind a szervezők, mind a játékosok előtt, akik egész nap állták a sarat. Végül mindenki megtudhatta a nap eredményeit, melyek szerint a képzeletbeli dobogó harmadik fokára az érmihályfalvi Unirea csapata, a másodikra Érköbölkút, a legfelsőre pedig a székelyhídi Törekvés csapat színeiben játszó fiatalok állhattak fel. A későbbi nyertesek a döntőbe jutásért „vére menő” harcot vívtak Diószeg ellen, akiket végül büntetőrúgásokkal sikerült a negyedik helyre szorítaniuk. A csapatkitüntetések mellett egyénileg is díjazták a játékosokat, így a torna legjobb kapusa a köbölkúti Barta Zoltán lett, a legjobb mezőnyj-

Kemény küzdelem a szeretet jegyében

tékos az Unireától Bacsó Attila, a gólkirály pedig 7 góllal a székelyhídi csapatot erősítő Sas Christopher. A legfiatalabb játékos, Réder László egy Böjte Csabától kapott focilabdával és egy Ronaldo-mezzel lett gazdagabb.

A nagy sikerre való tekintettel a Márton Áron Érmelléki Labdarúgótornát jövőre is szándékoznak megrendezni, várhatóan ugyanezen a helyszínen.

Mészáros Emőke

Márton Áron-émlékév

A Márton Áron-émlékévet születésének 120. évfordulója alkalmából hirdette meg a nemzetpolitikai államtitkárság 2015 decemberében. Márton Áron (1896–1980) egykori erdélyi római katolikus püspök olyan személyisége a történelemnek, aki az egész keresztény gyökér európai civilizáció elé példaképként állítható. Egyházi vezetőként számos alkalommal emelte fel szavát a XX. századi diktatúrák ellen (a II. világháború idején felszólt a zsidók deportálása ellen, a kommunisták politikai perben börtönre ítélték, majd házi őrizetben tartották). Ikon volt a fiatalok számára és fontosnak tartotta a közösségépítést. Az emlékév meghirdetésének célja, hogy a püspök életútját minél több emberhez eljuttassák.

Véső alá álmodja a formát Szabó Ferenc fafaragó

A sokoldalúság nem mindig erény, erre szokás mondani, hogy ide-oda kapkod, de semmihez sem ért igazán. A székelyhídi Szabó Ferenc nem ez a kategória. Hol a kamera mögül, újabban pedig vésővel a kézben igyekszik alkotni a szepet. Teszi mindezt a tökéletességre törekedve, a tőle megszokott precizitással, igényesen.

Repül a forgács, serceg a gyalu, majd ablakhoz lép, fényre tartva ráfúj, apró porszemcsék röppennek a napsütésben. Kezével végig simítja, cirógatja, az első látásra szerelem hevével véső alá álmodja a formát, a vonalakat. Minden apró részletre odafigyel, zsigereiben érzi, meddig mélyedjen a felületbe, hol kell ívelni kissé, hogy tökéletes legyen a harmónia. Ez az, amit nem elég tanulni, látni, elcsenni időse mesterektől, mélyebben lapuló titok társul az érintésnyi széphez.

A székelyhídi Szabó Ferenc nem a tétlenség embere, mindig kitalál valamit, az alkotás kényesére viszi, lendíti át a nehéz időszakokon, amikor már más rég feladta volna. Eredeti szakmáját tekintve lakatos, de mindig is fotózott. Járt a Érmelléket, katintgatta fényképezőgépét, a visszahozhatatlan pillanatot igyekezett lencsevégre kapni. Az 1989-es változásokat követően lehetősége nyílt rá, hogy elvégezzen egy fotós tanfolyamot. Nem szalasztotta el az alkalmat, és miután papírost kapott szaktudásáról, saját fotóstúdiót nyitott Székelyhídon. Nagy volt az igény akkoriban a munkájára, a sima igazolványképek mellett családi eseményeket örökített meg, lakodalmakba kapott meghívást. Emellett mindig motoszkált benne az értékkeresés, az egyedi megragadása. Portréfotó-sorozatokat készített, egész alakos női

albumra is futotta, ahol a ruha és a báj együttesen hozták a látványelményt. A természetben való fotózás mindemellett külön színfoltot jelentett munkájában. Egy idő után elfáradt, túlhajszolta magát, a szíve egyre másra rendetlenkedett. Kiderült, elég komoly a baj, orvosa javaslatára jó tíz évvel ezelőtt betegnyugdíjazták. Ideig-óráig nyugton tudott maradni, de a tétlenség még inkább rontott az állapotán. Orvosa azt javasolta, hogy keressen valami hobbijt, időöltést, amiben örömet leli, és lefoglalja magát. A kisvárosban egy vállalkozó antik bútorok felvásárlásával, restaurálásával és értékesítésével foglalkozott. A többnyire külföldre szánt bútoradarabokat vele fotóztatta le. Így gyakran megfordult a műhelyben, látta, hogy mekkora precizitással végzik a bútorfelújítást. Beleszerelmesedett a látványba, egy varázslat volt számára, ahogyan megújultak a régi értékes holmik. Úgy gondolta, megpróbálja ő is idomítani a fát, valamit létrehozni, amit csak ő tud. Lassanként beszerezte szerzőségeit, jelenleg mintegy száz vésője van, ami a mostani értékét becsülve, darabonként 50 lejt is megér. Mert minőségi szerszám nélkül nem lehet jól dolgozni! A piacokon sikerült felkutatnia régi portékákat, manapság hozzáértőnek kell lennie a vásárlónak, ha nem akarja, hogy bővli szerzőségeit sószzanak a nyakába. A

városvégen lakott, a mindenki által Tóni bácsiként ismert fafaragó, hozzá is be-bekukucsált egy kis „inspirációért” – emlékezik a kezdetekre Szabó.

Elmondása szerint kezdők esetében fontos dolog a fokozatosság, lépésről-lépésre haladva szabad nagyobb tudásigényű munkába belefogni. Ellenkező esetben a sikerélményt a kudarc válthatja fel. A realitás talaján maradó önismeret is kihagyhatatlan kel-

tóm „mindenevő”, előszeretettel dolgozik hársból, tölgyből, házi és erdei dióból, de szereti a cseresznyét és az egyre ritkábban fellelhető körtefát is. Sajnos az idős gyümölcsfákat a falusi emberek legelőbbje kivágás után eltűzeli, pedig az illető fa tűzifaértékének a többszörösét is megkaphatná érte.

Kezdetben fogásokat faragott, majd agancstrőféak alátétét készítette el. Aztán jöttek a látványo-

előtti, addig a másik végén az evés utáni székely asztali-áldás vésett formában olvasható.

Mivel a fafaragás értékes, kézműves munka és ugyanakkor maradandó értéket alkot, a tudás továbbtestésére figyelmet kell fordítani. A mai fiatalokkal meg kell ismertetni ezt a szép hivatást, mert önmaguktól nem fognak kopogtatni a szakik ajtaján. Szabó műhelyében szívesen oktatna egy-két érdeklődőt, de

Aprólékos munkát igényel a címeres fogas elkészítése

lék, tisztában kell legyen minden szakmabéli a saját képességeivel, adottságaival. Egy adott munka elkezdését alapos tervezés kell, hogy megelőzze, amihez társul bizonyos fokú rajzkészség és jóval nagyobb képzelőerő – véli Szabó Ferenc. Kezdő fafaragóknak azt ajánlja, hogy minél puhább fával próbálkozzanak, a nyárfa is megteszi, ha elbaltázódhatnak az első kísérletek, legalább nem egy drága fafeleséget kell jobb híján eltűzteni. Vendéglá-

sabb munkák, óriástükör-kerekek, címerek, faragott boroshordók, pinceajtók, díszes asztali órák. Egyedi darabokat készít, arra törekszik, hogy két ugyanolyan modell ne kerüljön ki a kezze alól. Egy óriási ebédlőasztalt is faragott, amelynek lapján Magyarország térképe látható, bevésve a városok nevei, illetve ráfaragva az illető tájegység népviselete, vagy egy-egy jellegzetes épület. Az asztal két vége kihúzható, míg egyik végén az evés

helyszüke miatt többre nem válalkozhat. Ha biztosítanának számára egy helyiséget a helyi Stubenberg-kastély épületében, akkor szívesen tanítaná vésni-faragni a Gyermek Jézus-otthon ott élő lakóit, valamint a városból érkező érdeklődőket. Az ötlet remény szerint meg fog valósulni, hisz a fafaragás értékmentésén túl gyermeki szívek nyílnának meg, érzések íródhatnak deszkalapokra.

D. Mészáros Elek

Tulajdonosváltás a strandon

Visszatértek a székelyföldi turisták városunk gondos kezekbe került termálfürdőjébe

A Bőjte Csaba szerzetes nevével fémjelzett Dévai Szent Ferenc Alapítvány megvásárolta a székelyhídi termálfürdőt. A létesítmény július közepe óta várja a fürdővendégeket.

„Ha Isten nem építi a házat, hiába szorgoskodnak annak építői” – idézhetjük szabadon a szentírást, hisz mindez ráillik Bőjte Csaba munkálkodására, székelyhídi ténykedésére. A helyi Stubenberg-kastély lassan az enyészett áldozatává lett volna, a beázott tetőzet, a málló vakolat az idő vasfogának lenyomataként bomlasztotta a grófi fészket. Hiába volt az akkori városvezetés, a megyei tanács segítő szándéka, mégsem tudták előteremteni a felújításhoz szükséges pénzt. És ekkor jött ez az egyszerű szerzetes, aki rászoruló gyermekeknek otthont varázsolt a patinás épületből, hitből építette újjá a házat.

fotók: Kovári Krisztián

A termálfürdő jótékony hatásai, a kellemes, megújuló környezet igazi feltöltődésre nyújt lehetőséget

Ahogy a kastély hozzátartozik a város arculatához, akként a negyvennégy éve épített fürdőt is magukénak érzik a székelyhídiak. Az egykori termelészövetkezet volt a létesítmény első tulajdonosa. Virágkorát a XX. század nyolcvanas éveiben élte, amit kiváló vízminősége mellett az államhatár közelségének köszönhetett. Erdély távoli, magyarok lakta vidékeiről érkeztek a vendégek, hisz a határ közelségének köszönhetően Székelyhídon fogható volt a magyar televízió adása. Autóakkumulátorral felszerelve érkeztek a messziről jövők, főként futball-

világbajnokságok idején indult meg a nagy zarándoklat a határ menti települések felé. Akkoriban mindig teltházas volt a székelyhídi üdülőhely. Később más vállalatok, cégek, üzletemberek bitorolták inkább, mintsem birtokolták a fürdőhelyet. A profit-szerzés motiválta mindegyiket, a fejlesztésre már kevésbé gondoltak.

A Dévai Szent Ferenc Alapítvány az idén birokba vette a strandot, megvásárolták a létesítményt. A közel 15 ezer négyzetméter nagyságú terület egy részére új kerítés került, a két-, három- és négyszemélyes faházakat felújították, lefestették.

Sátorozási lehetőséget is biztosítanak, valamint bár és büfé is üzemel. A két medence közül a kisebbikre küllemében is látványos födém került, lehetőséget nyújtva így a téli fürdőzésre is. Bekerített sporttelep áll a vendégek rendelkezésére, ahol különböző sportjátékokkal szórakozhatnak. Emellett bár és büfé is üzemel.

Törő Mónika, a strand igazgatója (portrénkon) elmondta, hogy a felszínre törő termálfürdő 85 Celsius-fokos, a medencébe érve már „leszelidítik” megközelítőleg harmincöt fokra. Az évtizedes fák óriásira nőttek a területen, így aki éppenséggel

nem napozni akar, hanem hűsölni vágyik a hőségben, meglehetősen lombok alatt. Felntetteknek nyolc lej belépődíjat állapítottak meg, gyermekek és nyugdíjasok esetében ez az összeg öt lejre módosul. Faházikok igénybe vétele esetén 25-től 35 lejjel változik a fizetendő összeg. A létesítmény vezetője azt is elmondta, hogy az ott megszálló családok részére kedvezményt biztosítanak. És ami szintén fontos, nevet is adtak a „gyermeknek”, mostantól Gyermekek Jézus Szabadidős Sportközpontként illik emlegetni a lubickolás helyét.

D. Mészáros Elek

Bibliahét Köbölkúton

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,16) – ez volt a mottója az Érköbölkúton, a helyi általános iskola épületében július 4–11. között, a református egyház szervezésében zajlott gyermek-bibliahétnek. A **Ragyogj csillag!** című bibliahét a Keresztyén Oktatásért és Erkölcsei Nevelésért Alapítvány programja alapján készült. Mindenki sztár, azaz csillag szeretne lenni már kicsi korától kezdve, ezt látják a gyerekek a televízióban, ezzel szembesülnek a mindennapokban. A hét témája Eszter története, amely név jelentése csillag. A történet szép példája annak, hogyan lehet valaki csillag azzal, hogy betölti a rábízott feladatokat. A történet szól hűségéről, gyűlöletről, bátorságról, győzelemről. A rendezvényen volt biblia-magyarázat, énektanulás, játék, hogy jobban átélhessék a gyerekek a napi történeteket. Emellett szép kézimunkák készültek a történetekhez kapcsolódóan.

B. A.

Múltmentő hegyközszentmiklósi reformátusok

Árus Csongor László református lelképásztor nyolcadik esztendeje pásztorolja a hegyközszentmiklósi gyülekezetet. A lelki munkán túl látható jegyei vannak ténykedésének: a termálfürdő modernizálását követően a templomot újították fel.

A valamikori termelészövetkezet által hasznosított termálfürdő nyomán jött létre a hegyközszentmiklósi strand. A hatásos gyógyvíz mellett a csend, a világ zajától távol eső pihenési lehetőség vonzotta a közeli és távoli településekről érkezőket. Az 1989-es változásokat követően, okos előrelátással sikerült a fürdőhelyet megmenteni az elköttyavetyéléstől. Úgy döntöttek, hogy maradjon meg a helyi közösség birtokában. Mivel a falu túlnyomórészt református vallású, az egyház vette át annak üzemeltetését. Árus színrelépését követően a strandon számos beruházást eszközöltek, a bevételi mutató egyre biztatóbb lett.

Eközben az istenháza állapota láthatóan romlott, elodázhatalanná vált annak teljes tatarozása. Az imádkozás helyét 1823-ban építették a hithű protestánsok, utoljára közel negyven évvel ezelőtt végeztek rajta javítási munkálatokat. Ahogy Érmellékszerre tapasztalható a sík területekre épített, nem megfelelően szigetelt régi épületeknél,

Magyar nemzeti színekben pompázik az istenháza

ezt a templomot is megtámadta a salétrom, embermagasságig kúszott fel a talajvíz. Ezért érthető módon először a „fertőzött” vakolatot verték le. Miután a csupaszra vetkőztetett falak kiszáradtak, megkezdődhetett az újravakolás, immár vizesedést gátló anyaggal. A külső és belső „pucolást” követően a fa-

mennyezetet festették át, majd a megrongálódott padokat restaurálták. A tetőzetet is lecserélték, új cserép borítja az épületet. Az elmúlt évben az ablakokat cserélték ki, valamint színmegőrző, úgynevezett nemes vakolatréteget vittek fel a falakra. Így alakult ki a sokat sejtető színekombináció: piros tető és fehér-zöld színű falak. A Hégyközsben nem ez az első ilyen templomszín, mintha elindult volna a templomok színbeszéde...

Az átfogó felújítás utolsó fázisában a templomtornyot vakolták be, alig néhány hete bontották el az állványzatot.

Árus tiszteletes elmondása szerint a többéves munkálatok költségeit nem volt könnyű előteremteni. A hívek felé meghirdették az önkéntes adományozás lehetőségét, de rövid időn belül kifulladt a kezdeményezés. 2012-ben a presbitérium kötelező adománykirovásról döntött, ennek értelmében minden jövedelemmel rendelkező egyháztagnak 60 lejjel kellett hozzájárulnia a közös költségekhez. Ezek mellé társult még a román kormánytól és a megyei tanácstól kapott támogatás, ami megközelítette a 30 ezer lejt. Az összességében több mint 200 ezer lejes beruházás fedezéséhez a strand nyereségével is betársultak. Az isteni segítségről nem is beszélve.

D. M. E.

Jubilált a Méhike alkotótábor

Szorgos „méhecskék” művészkedtek Csórján Melitta festő irányításával

Idén nyáron tizedik alkalommal rendezték meg a székelyhídi strandon a Csórján Melitta festőművész által vezetett alkotótábort. A rendezvény évről-évre egyre több fiatalt vonz közeli és távol településekről.

Több, mint tíz éve egy kedves, bohókás, székelyhídi festőművész, Csórján Melitta a helyi gyerekek és fiatalok számára egy alkotótábort álmodott meg. És mint ahogy az Melittánál lenni szokott, az álmot tettek váltották fel és mi, az akkori 13–17 éves fiatalok, egy színes, vidám, kreatív táborban találtuk magunkat, ahol kollázsokat, krokikat és agyagtárgyakat készítettünk, tájat és épületeket festettünk. Tettük mindezt az akkor még használható állapotban lévő kultúrház előterében és az akkor magántulajdonban lévő strandon. Az első táborok megszervezésének nehézségei – melyeket a támogatottság hiánya is okozott – mind eltörpültek mellett a vidámság, életöröm, kacagás mellett, amelyet a gyermekek tudtak adni, az akkoriban még csak három-négy önkéntesből álló szervezőcsapat számára.

Azóta egy-egy év kihagyással rendszeresen érkezhettek gyerekek a különböző székelyhídi helyszínekre, ám a kisebb szervezésben felmerülő problémák mi-

Festgetnek a kis művészek

att Melitta létrehozta a Méhike Alkotóművészeti és Tehetségfejlesztő Egyesületet. Fő célja volt szervezett keretek közé fogni a

táborral kapcsolatos előkészületeket, illetve, hogy az ötödik nap végére minden gyermek, diák, szülő és nagyszülő az egyesület

nagy családjába tartozzon. Mindezek mellett a tábor régi formája kicsit megváltozott, hiszen a festés, agyagozás és grafika mellett más tevékenységek is várták a gyerekeket, ebben persze több oktató is segítő kezét nyújtott, voltak közöttük olyanok, akik először vettek részt a táborban, de olyanok is, akikre még a legelsőből emlékezhettünk. Ők azok a segítői Melittának, akik a különböző művészeti ágakba vezették be a gyerekeket, szeretetükkel egy nagyon vidám közösséget alakítottak ki, igyekeztek tudásuk legjavát adva fejleszteni a gyermekekben lévő tehetségét.

A tábor ebben az évben már 10. alkalommal szervezte meg, az amúgy Debrecenben élő, kétgyermekes, várandós édesanya. Az idei jeligré („Nyitva van az aranykapu”) még mesét is írtak a résztvevők, amelyet aztán képekben is megálmodtak és megfestettek. A július 18–22. között zajlott, ötnapos táborban a gyerekek festettek, rajzoltak, agyagoztak, nemezeltek, bábokat varrtak, gyöngyöt fűztek, drámaórákon énekeltek és táncoltak, origamiakat készítették, sőt még angol nyelvtanulásra is volt idejük.

Az idei tábor a Dévai Szent Ferenc Alapítvány támogatásával valósult meg, ők biztosították a helyszínt, és természetesen tőlük is érkezett néhány tehetséges

gyermek. A helyszín egy véletlen folyamán lett a strand, hiszen a szervezési munkák közepette kapta a hírt Melitta, hogy a Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes által vezetett alapítvány megvásárolta a strandot. Így lehetőség nyílt arra, hogy az alapítvány által gondozott gyerekek is részesülhessenek az alkotás örömeiben. Ez által az oktatók is kétszeres lelkesedéssel és energiával vágtak neki a hétnek.

A táborral egy időben Csaba testvér kérésére néhány – a strand területén lévő – kisház is új arculatot kapott, az oktatók ugyanis színes, életvidám képeket festettek az egyébként egyhangú fehér falakra. Ezek az alkotások a békés együttélést hivatottak ábrázolni.

A pénteki, táborzáró napon minden szülő meghívást kapott a strand teraszára, ahol már a gyerekek kiállított munkái várták őket, illetve az erre az alkalomra összeállított kis műsor, amelyben olyan dalok hangzottak el, a gyerekek és az oktatók közös előadásában, mint *A dzsungel könyvéből* ismert *Farkas vagyok* és a *Valahol Európában* musical híres dala, *A zene az kell*. Mire a dal utolsó mondatai elhangzottak, mi, ott lévő felnőttek is a pillanat varázsa alatt ismét gyermekké lettünk.

Mészáros Emőke

Tapinthatóvá tették a Himnuszt a szentmiklósi fafaragótáborban

Csobbant a víz, röppent a forgács, szoborrá vetkőztették az erdőlakó tölgyet. A hegyközszentmiklósi termálstrand adott otthont a június végén debütált III. Partiumi Fafaragótábornak, ahová az elszakadt országrészekből és Magyarországról érkeztek a faszobrászok.

Régi hagyományra tekint vissza a Kárpát-medencei fafaragó művészek évenkénti találkozója. A szalárdi Sipos Béla, aki édesapjától tanulta a vésővel való „bűvészkedést”, tanulmányai során került el Felvidékre, ahol megismerkedett e lelkes kompániával. Hagyományá vált körükben, hogy az őket vendégül látó településnek adományozzák a tábor ideje alatt készült alkotásokat.

Sipos szervezésében harmadik alkalommal gyűltek össze megyénkben a szépnék teremtői. Pályiban történelmi nagyjaink alakját formázták meg, ami a település parkjában tekinthető meg, Szalárdon a térség jelentős személyiségeit mintázták, míg Hegyközszentmiklóson nemzeti imádságunkat álmodták formába.

A nyitónapon, június 26-án a nagyváradi Tibor Ernő Galériában a magyarországi Csoma Gergely író szobrász, néprajzkutató *Megkötött idő* című, több mint hat száz oldalas kötetét mutatták be. A könyv negyven év gyűjtőmunkáját tartalmazza, a csángók szokásait, hagyományait, babonavilágát dolgozza fel. A művet méltatta az anyaországi Nick Ferenc, a Falvak Kultúráért Alapítvány létrehozója, a Ma-

gyar Kultúra Lovagrend alapítója. Nick sorra bemutatta a szobrászokat, míg Csúry István királyhágómelléki református püspök – aki az idei fafaragótábor fővédnöke volt – a nemzetrészeken élők összetartozásának fontosságát hangsúlyozta, amihez a művészberek a maguk sajátos eszközeivel jelentősen hozzájárulnak. A szobrászok mindegyike egy-

egy természetes tölgyfatörzset vett kezelésbe, amit előbb a modern technika eszközeivel, úgymint favágógéppel, elektromos csiszolóval ledurváltak, amit előbb a szekerce, majd pedig a finom vonalakat felszínre hozó véső használatbavétele követett. Az embernél magasabb fatörzsek mindegyike a *Himnusz* nyolc strófájának egy-egy üzenetét hordozza.

A szoborcsoportot Szódemeteren idén megnyíló Kölcsey-emlékháznak ajánlották fel. A tervezet szerint a *Himnuszt* regélő alkotások úgy lesznek felállítva, hogy követik a versszakokat, miközben a nyitó szobor Kölcsey Ferenc költőt, a záró alkotás pedig a nemzeti imánkat megzenésítő Erkel Ferencet fogja ábrázolni.

D. Mészáros Elek

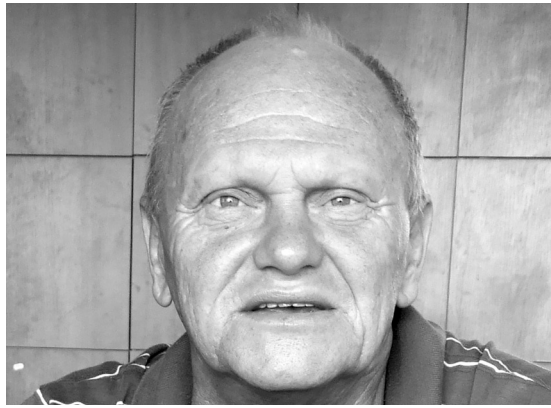

Szusszanásnyi pibenő a nyári bőségben két forgácsröppentés között

In memoriam Hegyessy Viktor

Hatvannyolc éves korában elhunyt Hegyessy Viktor nyugalmazott tornatanár, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum egykori igazgatója, a helyi sportélet meghatározó egyénisége, városunk díszpolgára. Az Erdélyi Riportban 2012-ben, nyugdíjba vonulása alkalmával megjelent interjúval szeretnénk adózni emlékének.

Nyugodjon békében!

Kastélytól a campusig

Négy évtizedes pedagógusi pálya után vonult nyugdíjba a szekelyhídi Petőfi-líceum igazgatója, Hegyessy Viktor, akinek mind a helyi sportélet kezdeteiben, mind az iskola felépülésében múlhatatlan érdemei vannak. Az igazgatóval, aki jobban örül, ha diákjai Viki bácsinak szólítják, D. Mészáros Elek beszélgetett.

A Hegyessy család ma már ízigvérig szekelyhídinak tartja magát, holott a múlt század ötvenes éveinek végén még csak ízeletgették az Érmelléken nem túl gyakori családnevet a helybéliek. A szász és szekely felmenőktől származó Hegyessy Viktor a kalotaszegi Bánffyhunyadon találta meg élete párját. Fiuk, az ifjabb Viktor is ott született. A család előbb Bihardiószegre került, majd végleg Székelyhídon telepedett le. Ekkoriban a fiatal Viktor még elemista volt. Édesapja magyar-történelem szakos tanár, majd a helyi középiskola igazgatója lett. A család a katolikus iskolában kialakított tanári lakásban élt, azzal átellenben magasodott a város fölé a gyönyörű kastély, a Stubenberg-félszek. Az egyre inkább elhanyagolt, de a gyermeki fantáziának csodákat rejtő kastély parkja a cseperedő Hegyessynek a mindennapok élményét adta. Meg is jegyezte nemegyszer, hogy talán még a gróf sem töltött annyit az időt a kastélyban, mint ő, hisz nemcsak gyermekkorának meghatározó helyszíne volt, de később tanárként évtizedeken át dolgozott az iskolaként funkcionáló épületben.

Mert a fiatal Hegyessy, édesapja nyomdokait követve, maga is tanár lett, majd a szekelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum igazgatója, az ideai tanév végeztével pedig nyugdíjba vonult. Néhány nappal a nagy esemény előtt beszélgettünk vele a tanintézetben. Épp szünnepünk volt az érettségizőknek, a reggeli órában a tanári szoba is csendes, nyugodt körülmények között társaloghattunk, kiteríthettünk az emlékek rég felcsavart futószőnyegét.

Fiatalként két dolog érdekelt igazán: a sport, ami meghatározta későbbi életét, valamint az olvasás, a könyvek szeretete. Ez utóbbi élményének hatására, a kalandokra vágyó fiatal fantáziá-

ja beindult, az érettségihez közeledve egyre jobban megérelődött benne, hogy tengerészakadémiaira jelentkezik. Végül szülei érveinek engedve feladta elhatározását, majd szintén az ő tanácsokra az orvosi egyetemre iratkozott be, pedig tudta magáról, nem orvosnak való alkat. Szépet töltött el a felvételi ideje alatt, az egyetemi város összes moziját végigjárta, az eredmény, illetve az eredménytelenség sem maradt el – emlékezik immár mosolyogva a régi dolgokra. 1966-ot írtak akkor, még abban az évben munkakönyvvél vágott neki az életnek, a nagykágyai szakiskolában kapott állást. Közben azért vakargatta a fülét, hisz a vele egykorúak már a kötelező katonai szolgálatukat töltötték, neki pedig nem jött a behívó. Tisztában volt azzal, hogy előbb-utóbb őra is sor kerül, de mivel nem akart felnőtt fejjel kincstári ruhában feszengeni, inkább önként jelentkezett. Az egyik egyenruhás ismerősük mondta is, sokan megkeresték már, hogy segítsen kibekkelni a katonakötelezettséget, de önként szolgálatra jelentkező még soha nem járt nála.

A katonai szolgálat után ismét előtte állt a kérdés: hogyan tovább? Tomatanárának javaslatára jelentkezett a bukaresti testnevelési főiskolára, és 1969-ben felvételt nyert, 1200 jelentkező közül huszonharmadikként jutott be, ösztöndíjjal. Nagyváradon is volt testnevelőtanár-képzés, de mivel csak főiskolai szintű, inkább a fővárost választotta. A frissen végzett egyetemisták akkoriban kihelyezéssel kaptak állást. Hegyessynek szerencséje volt – vagy ahogy ő fogalmaz, jó időben volt jó helyen –, kihelyezési lapjára Székelyhíd lett beírva, s ott aztán 39 éven át megszakítás nélkül nevelte az egymást követő generációkat.

Birkózás után kézilabda

Az ötvenes években a sportélet leginkább a szaktanárok alakították. Ekként változott és alakult Székelyhídon is a testnevelés, s gyorsan népszerű lett a lakosság körében is. Kovács János tornatanár a múlt század közepe táján a birkózásra fordított gondot. Nem telt bele sok idő, a kis-

városban mindenki birkózni akart. Őt követte a pályán névrokona, Kovács Ferenc, aki a kézilabda szeretetét honosította meg. Így alakult meg később nemcsak az iskolai csapat, de felnőtt gárda is szerepelt a bajnokságokon. A kézilabdakultusz a környező falvakban is vírusként terjedt, immár több évtizedes múltra tekint vissza az általános iskolások Ér Kupa elnevezésű tornája. Eleinte még megfele-

Irány az új iskola! Viki igazgató bácsi búcsút int a kastélynak

ló pálya sem volt, a lejtős kastélyudvart síkálták egyenesre, a gyerekek lelkesen hordták, lapátolták a földet, csak hogy elkészüljön a salakos pálya. Később még egy betonpályára is futotta, s az már ki is lett világítva. Mindez 1967-ben történt, ott játszották az első villanyfényes kézilabda-meccset a megyében.

Iskolaépítők

A szekelyhídi középiskolai oktatás 1954-ben startolt, de több mint egy fél évszázadnak kellett eltelnie ahhoz, hogy a scholának saját otthona legyen. A hatalmaságok nem nézték jó szemmel, hogy az Érmellék fészkeben jó színvonalú magyar középiskolai oktatás folyjék. Gáncsokodtak, ahol csak lehetett, egyik céljuk

az volt, hogy a nagykágyai szakiskolát középiskolává minősítve a szekelyhídit elsorvasszák. Pedig a helybeliek, a szülők mindent megtettek az iskoláért, több alkalommal pénzt gyűjtöttek iskolaépítésre, azt remélve, hogy a közadakozáshoz az állam hozzácsöpögteti a hiányzó részt. De valahogy a próbálkozások mindig dugába dőltek. Hegyessy azt is tudni véli, hogy a helyiek iskolára szánt garasai Ceausescu bukaresti palotájába téglaként épültek be.

A '89-es változások után ismét nagy lelkesedéssel fogtak neki az iskolaépítés ügyének. Közfelkiáltással a tanintézet felvette a Petőfi Sándor Elméleti Líceum nevet. Rákóczi Lajos akkori parlamenti képviselő közreműködésével sikerült a polgármesterrel együtt Hegyessynek a szakminiszternél meghallgatást kiésközölnie iskolaügyben, s ennek nyomán minisztériumi küldöttség érkezett Székelyhídra. Kezdődött az egyezkedés. A küldöttség vezetője felajánlotta egy tizenkét osztályos iskola építé-

Fekete Katalin/archív

lyási „övezetében”. 2008-ban végül felépült az iskola, a huszonnégy tanterem mellett egy nyolctermes B szárnyal továbbbővülve. Ez utóbbinak a költségeit a városvezetés vállalta. Jelenleg már ott tartanak, hogy jóváhagyásuk van egy huszonnégy tantermes iskolai campus építésére. Az alapok elkészültek. Ide kerülne egy háromszáz férőhelyes kollégium, tizenöt lakrészes tanári panelház, tanműhelyek, konyha ebédlővel, klubhelyiség. Megvalósulni látszik Hegyessy nem titkolt álma: a szekelyhídi tanintézet érmelléki iskolaközponttá való felfuttatása.

Időközben a Stubenberg-kastély az enyészet útjára lépett, az önkormányzat tehetetlenül szemlélte a kisváros jellegzetes épületének agonizálását. Míg nem a Bőjte Csaba ferences szerzetes vezette alapítvány bérleti szerződés fejében nekilátott a kastélymentésnek. A gyermekotthonná nemesülő grófi juss, korabeli építészeti jegyeinek megóvása mellett, főnixként éled újjá.

Sosem akart igazgató lenni

A kilencvenes évek elején dr. Wilhelm Sándor igazgató mellett az aligazgatói teendőket látta el Hegyessy Viktor, amikor vélhetően jól eltervezett forgatókönyv szerint az igazgatót megbuktatták. Történt, hogy egy küldöttség tagjaként mindketten elutaztak Belgiumba, az ottani testvértelepülésre. Wilhelm, bár idejében kérte utazásának jóváhagyását, a tanfelügyelőség nem adott választ a kérvényére. Mivel engedély híján mégis elutazott, leváltották, egyúttal felajánlották Hegyessynek az igazgatói széket, ám ő, igazságtalannak ítelve az eljárást, szolidaritást vállalt főnökével, és maga is lemondott.

Négy olyan év következett az iskola életében, amikor nem mentek jól a dolgok, az új igazgató enyhén szólva sem a közönség érdekeit képviselte. Ezért Hegyessy kollégáinak nógatására 1997-ben mégis elvállalta a líceum igazgatását. Akkor úgy gondolta, áthidaló megoldásként vállalja a tisztséget, de végül ott ragadt nyugdíjazásáig. A tengerészeti akadémia ötletén ma már mosolyog, úgy érzi, ha elől kellene kezdenie, ismét tornatanár lenne, de semmiképp sem igazgató!

A fiatalokkal mindig sikerült szót értenie, a régi drákói szigort éppúgy elveti, ahogyan a tanügyben manapság tapasztalható nagyfokú liberalizmust is. Mint mondja, minden esetben a pedagógus kisugárzása, habitusa a döntő, ettől függ, hatékony-e az a nevelőmunka, amire vállalkozott. Önmagáról szólva így sommáz: „Én mindenesetre örülök annak, hogy az igazgatóuramozás helyett Viki bácsinak szólítanak a gyerekek.”

Láncfűrészszel a világbajnokságra

Székelyhídi uralom a sportfavágók segesvári országos vetélkedőjén

A Segesváron megrendezett Országos Stihl Timbersports bajnokságon a székelyhídi fiúk kimagaslóan jól szerepeltek, így elnyerték a jogot a németországi Stuttgartban megrendezendő világbajnokságon való részvételhez.

Az egykor véres csatákat látott segesvári vár öreg tornyai idén sokkal békésebb küzdelemnek lehettek szem- és fültanúi. A Stihl Timbersports országos bajnokságát idén ugyanis ebben a Nagy-Küküllő-parti városban rendezték meg július 30-án. Bennünket már meg sem lep, hogy hiába a 350 km-es távolság, a romániai mezőny székelyhídi dominanciája idén is erősen érződött: az országot az őszi, németországi világbajnokságon képviselő ötfős keret valamennyi tagja városunk szülötte.

Idéntől változott az országos bajnokság lebonyolítása: a résztvevők száma tízre bővült, a versenyszámok sorrendje viszont változott és kieséses rendszer

szerint működött: aki az első három versenyszámban gyengébben teljesített, az már nem is jutott tovább a második körbe. A vízszintes és függőleges baltás favágás, valamint a láncfűrész versenyszám után talpon maradt hat versenyző közül már csak a bánffyhungadi Costel Pleș nem volt székelyhídi. De mivel ő is a GV Team csapat tagja, a verseny második és harmadik harmada már amolyan székelyhídi házdöntővé változott. A második harmadban a kétméteres keresztvágó fűrészszel és a magaslati favágásnak nevezhető springboarddal kellett megküzdeniük a fiúknak. A bajnokságot kezdetben magabiztosan vezető Dan Petrescu mögé egyre jobban felzárkózott Nagy Botond, aki egyben a válogatott edzője is, sőt, az utolsó versenyszám előtt már Boti vezetett. A favágás azonban technikai sport, és ez kiderült ezen a napon is: a láncfűrész királykategóriájának számító, 65 lóerős szörnyeteg, a hot saw macakskodása miatt végül csak

Petrescu Daninak, a tavalyi címvédőnek sikerült pontot szereznie ebben a versenyszámban, így minimális, 1 pont előnnyel ő lett az országos bajnok, idén harmadjára. Második Nagy Botond, aki legutoljára 2012-ben örülhetett az országos bajnoki címnek, a bronzérmes pedig Nagy Csongor lett, aki 2014 legjobbja volt. Rendkívül tekintélyes a csapat két fiatal tagjának, Cser Szilárdnak és Balázi Dávidnak a 4. és 5. helye, hiszen Dávid még csak idén töltötte be a 18. életévét és így először indulhatott felnőtt országos versenyen. Szilárd már tavaly is szerepelt az akkor Székelyhídon rendezett országos döntőn, akkor szintén 4. lett.

Ha mindehhez azt is hozzátesszük, hogy nem csak a világbajnoki keret tagjai székelyhídiak valamennyien, hanem a technikai csapat, a stopperesek és a médiások is, akkor igazán elmondhatjuk azt, hogy a favágó-sport amolyan „székelyhídikum” lett, most már jó pár éve.

Ér hangja

Városunk büszkeségei az országos bajnokság dobogóján

Túl akarja szárnyalni a Törekvés csapata a tavalyi eredményt

Még alig fejeződött be az elmúlt szezon, a Székelyhídi Törekvés máris elkezdte felkészülését a megyei ötödosztályú labdarúgó-bajnokságra. A tavalyi évben igen magasra tették önmaguknak a léceket a fiúk, a végeredményben elért ötödik helyen talán még önmagukat is sikerült meglepniük.

Erről beszélt Erdei Imre, a csapat elnöke is, aki mindenképp szeretné megtartani vagy inkább túlszárnyalni a tavalyi eredményeket, még akkor is, ha ez anyagi szempontból nem annyira jövedelmező. „Ugye a játékosok az egész tavalyi szezonban időben megkapták a megérdemelt meccspénzüket, ugyanígy lesz idén is, még akkor is, ha esetlegesen jobban szerepelnénk” – kezdte mondandóját az elnök. „Elsődleges célom az volt, hogy mindenképp meg tudjam tartani csapatunk edzőjét, Gergely Sándort, aki nagyon jó munkát végzett a tavaly. Hála Istennek ez sikerült. Idei célunk az, hogy mindenképp javítsunk a hazai mérlegen, ugyanis a tavaszi szezonban több pontot hoztunk idegenből, mint

amennyit itthon tartottunk. Néhány játékos sajnos távozott (Matyi Krisztián, Szilágyi Zoltán, Adrian Chira), de úgy néz ki, hogy nemcsak mennyiségben, hanem minőségben is pótolni tudjuk őket” – elemezte a csapat helyzetét a sportvezető.

A Gergely-tanítványok bő két hét alapos után már le is játszották első felkészülési mérkőzésüket, kisebb meglepetésre a negyedosztályú Érmihályfalvi Unirea otthonában nyertek 4-2-re. „Az nagyon látott, hogy nincs még összeszokva a csapat, és az is rányomta a bélyegét a játékunkra, hogy eddig csak labda nélküli edzéseket végeztünk. Viszont vannak pozitív jelek, a kezdőcsapat lassan összeáll a fejében, és bizakodva vágok neki a kö-

vetkező idénynek” – értékelt röviden Gergely Sándor.

Nos, amit Mihályfalva ellen láthattunk az mindenképp biztató, a nálunk egy osztállyal feljebb játszó Unirea nemhogy nem tudta uralni a mérkőzést, sokszor letámadásainkkal kapkodóvá, céltalanná tettük a játékokat. Az új szerzemény, Kiss Benjámint szemfüles és okos találatával elég hamar megszereztük a vezetést, amire a hazaiak sajnos rögtön válaszolni tudtak, 1-1-gyel vonultak pihenni a csapatok. A második játékrészben több cserével próbálta frissíteni csapatát a székelyhídi mester, aminek meg is lett az eredménye. A tavaly a jobbára kispadot koptató David Godja előbb egy kipattanóból szerzett gólt, majd néhány percre rá szeniális gólpasszt adott Koncz Rolandnak, 3-1 ide. Erre meg a hazaiak egy nagyon szép góllal válaszolni tudtak, de a várt egyenlítés nem jött össze, sőt! Rác Barna távoli bombája a felső lé-

ről a mezőnybe pattant, amire Koncz reagált a leghamarabb, duplázott, 2-4 lett a vége!

Még a bajnoki rajt előtt két barátságos meccs vár a fiúkra. Előbb a Sportiskola, majd Fugyivásárhely érkezik vendégségbe a Törekvéshez. A csapat, mely idén is az önkormányzat támogatását élvezve, tizenkilenc játékosal vág neki az idei szezonnak: Ármos Sándor, Hermann János, Juhász György (kapusok) – Oláh Róbert, Mare Vlad, Pál Róbert, Létai Levente, Fecsó Albert, Perecsényi Balázs (védők) – Boros János, Deák Imre, Rác Barna, Filip George, Kiss Benjámint, Koncz Roland, David Godja (középpályások) – Cristian Mehes, Marcel Madar, Ioan Ardelean (csatárok).

A csapat és a vezetőség nevében nagyon sok szeretettel várjuk idén is szurkolóinkat, a bajnokság idején a megszokott időben, szombaton délutánonként!

Juhász György

Másodikok az öregfiúk a Papp Jenő-tornán

A Székelyhídi Törekvés Öregfiúk labdarúgó-együttese még tavaly nyár végén csatlakozott egy, akkor Debrecenben megszervezett hatszoros minibajnoksághoz. Akkor és ott tudta meg a Töri, hogy ennek a rendezvénynek már többéves hagyománya van és egy sorozatba kellene belépjenek az érmelléki „öregék”. Ugyanis minden csapat évente egyszer megszervezi ezt a tornát. A debreceni tornáról, amelyik az Agráregytem két műfüves pályáján zajlott, rögtön éremmel térhetek haza a székelyhídiak, az előkelő harmadik helyen végeztek. Majd jött egy rosszabb szereplés, Hajdúnánáson a sport-

csarnokban (ahol plusz két vendégcsapat is részt vett), mindössze egy győzelemmel a hetedik helyen zártak az érmellékiek.

És végül elérkeztünk a hazai pályához. Július közepén a Székelyhídi Városi Stadionban, a hazaiak mellett öt magyarországi csapat versengett egymással. A szervezésből leginkább Csorján István

vette ki a részét, de Kaszonyi György is mindent megtett azért, hogy ez a nap emlékezetes maradjon a focirajongók számára. (Nem emlékszem arra, hogy valaha is volt-e olyan torna városunkban, amelyiken ennyi határon túli csapat vett volna részt.) Csorján kezdeményezésére a bajnokság kiírását Papp Jenőről, mindenki

ugrók-Gyulaháza 3-4, Székelyhíd-Agrár 3-2, Nosztalgia-Senior 2-3.

Az I. Papp Jenő Nemzetközi Emléktorna végeredménye: 1. Gyulaháza 15 pont, 2. Székelyhídi Törekvés 10, 3. Debreceni Agrár 7, 4. Hajdúnánási Senior 6, 5. Hajdúnánási Nosztalgia 5, 6. Hajdúnánási Beugrók 0.

zés sem szegte kedvét a játékosoknak, egyáltalán nem öregfiús tempóban vetették bele magukat a játékba, a baráti hangulat mellett mindenki mindent meg tett a győzelemért. A nap nagy pozitívuma – ahogy az eddigi többi tornán is –, hogy alig volt szabálytalankodás, a két játékvezetőnek, Szűcs Tibornak és Kaszonyi Péternek alig akadt tennivalója.

Az eddigi tornákon legeredményesebb Gyulaháza most is megmutatta, hogy miért ők nyerik a legtöbb serleget, veretlenül végeztek az élen. Számunkra külön öröm, hogy a hazaiak eddigi legjobb szereplésükkel a második helyen zártak, a képzeletbeli dobogó harmadik fokára pedig a debreceniek állhattak.

J. Gz.

Öt ország fiataljai Székelyhídon

Erasmus+ csereprogram – A gasztronómia és a média eszközeinek találkozása

Újabb Erasmus+ ifjúsági csereprogram lesz Székelyhídon. Az Ér Hangja Egyesület a tavalyi szociális problémákat feldolgozó programja után ezúttal a közép- és kelet-európai kulináris kultúrával és a bennük rejlő lehetőségekkel foglalkozik. Az augusztus 22-28. között zajló projekt címe *Európai gasztronómiai körkép kultúránk megőrzése érdekében*. Az idei rendezvény nagyobb vállalást jelent több szempontból is az egyesület számára. Egyrészt az idei csereprogram már nem három hanem öt ország fiataljait várja az egyhetes eseményre, összesen harminc résztvevőt felelőztve Bulgáriából, Horvátországból, Magyarországról, Szlovákiából és Székelyhídról vagy környékéről.

Az ifjúsági csere másik kihívása a használható tudás minél hatékonyabb átadása egy sokoldalú területen. Az egyhetes program ideje alatt a résztvevők ugyanis nem csak egymás gasztronómiájával, étkezési és beszélt nyelvi kultúrájával fognak ismerkedni vagy egymással, de a gasztró-

blog, az ételfotózás és a videokészítés mikéntjével is. Az *Ér hangja* média-egyesület rálátást ad a vállalkozó szellemű fiataloknak az említett tevékenységi körökben rejlő pénzügyi lehetőségekre. Éppen ezért ezek mellé olyan készségfejlesztő tevékenységeket terveznek, amik hosszútávon elősegíthetik az ifjak munkaerőpiaci helyzetét. Ennek megfelelően a résztvevők is 18–25 év közötti fiatalok lesznek, akik nem részesei az oktatási rendszernek, nem aktív dolgozók, hanem a helyüket keresik a munkavállalás vagy a vállalkozások világában.

A kulturális különbözőség összehangolása érdekében a program első napja az Erasmus+ program és az egymás megismeréséről fog szólni, a második naptól azonban komoly munka veszi kezdetét a projekthelyszínen, a székelyhídi Gyermekek Jézus Szabadidő- és Sportközpontban. Az ifjak nap mint nap séfökké válnak, hogy társainak

Erasmus+

megtanítsák, hogyan készül egy-egy kedvelt nemzeti ételük, majd ezekről videofelvételek, fotósorozatok és blogbejegyzések születnek sorban. Szabadidős programként közben gasztronómiai bemutatók és kreatív tevékenységek, illetve nemzetközi estek zajlanak majd.

Mindezek lényeges része a különbözőség megízlése, ugyanakkor a közös kulturális elemek megtalálása (vagy tálalása), amelyek segítenek felismerni regionális értékeinket, azok fontosságát, és megőrzésük lehetséges módjait. Ezek a módok pedig pontosan azok a médiával kapcsolatos tevékenységek lehetnek, amelyekkel a fiatalok nemcsak egy pluszkészséget kapnak az egy hét alatt, de amelyek archiválják is a következők számára a „konyhai örökségeket”. A projekt megvalósítását az Európai Unió támogatja.

Bíró Orsolya

Kosaramba fonom dicséretem

Ünnepi istentisztelettel fejeződött be a hegyközségi református templomban vasárnap július 31-én a *Kosaramba fonom dicséretem* című bibliahétfő. Az istentisztelet végén a gyerekek énekkel, történetek bemutatásával, aranymondások elmondásával tettek bizonyosságot a héten tanultakról. A bibliahétfő a helyi általános iskolában zajlott naponta reggel 9 órától délután 13 óráig. A napi tevékenység, amely a gyerekek lelki épülésére szolgált, bibliai történetek bemutatásából, énektanulásból, csapatépítő játékból állt. A napi történetekhez kapcsolódtak kézimunkák is. Mindennap más-más történettel ismerkedtek a gyerekek, amely épülésükre szolgált.

Hétfőn Árus László helyi református lelképásztor áhítattal nyitotta meg a bibliahétfőt amikor Jótám meséje, *A fák királyválasztása* című történetet ismerhették meg a gyerekek, melyből megtanulhatták, hogy Isten milyen változatos ajándékokat készített számunkra, hogy fontos az egymás által való épülés. Kedden Saul megtéréséről beszélgettünk, melyből azt a tanulságot lehetett leszární, hogy Krisztus követése feladatokkal jár. Szerdán Dávid bujdosása és Saul életének megkímélése volt a téma, rámutattunk arra, hogy mindig türelmesek és kitartók kell legyünk. Csütörtökön az ötezer ember megvendégelésének történetében megérthették, hogy egy gyerek is lehet Isten eszköze. Pénteken Krisztus megjelenése a Genezáret tavánál történetéből juthattunk arra a következtetésre, hogy Jézus megbocsát és feladattal bízz meg bennünket. Hiszem, hogy minden gyermeknek maradt valami, egy igeszakasz, kedves szereplő, helyszín, amire később szívesen emlékezik, amit hazavitt és tovább adott szüleinek, nagyszüleinek.

Béres Angéla vallástanár

Élmény volt a tanulás

A tábor résztvevői bemutatták a várost a kaliforniai Savannah Grace Ballardnak

Az elmúlt esztendőkhöz hasonlóan idén is június utolsó hetének kezdetén nyitotta meg kapuit Székelyhídon a három hétig tartó angol nyelvtábor.

A program a Nemzetközi Gyermekekmentő szolgálat nagyváradi szervezete és a Learning Enterprises szervezet segítségével az Ér Hangja Egyesület szervezésében valósult meg.

A tengerentúlról érkezett Savannah Grace Ballard önkéntes oktató kérdésünkre elmondta, hogy nagyon szereti a gyermekeket és élvezi a velük való munkát. Románia kellemes meglepetés számára. „Székelyhíd városa nagyon szép és zöld, lakosai kedvesek, közvetlenek és befogadóak” – vélekedett városunkról a Kaliforniából érkezett lány.

Savannah a munkásklubban tartott foglalkozásokon a közel harminc nyelvtáborozót koruknak megfelelően két csoportba osztotta, így mindenki a saját szintjének

megfelelően tudott beleszólalni, vagy éppen haladni az angol nyelv tanulásába.

A mindennapi tevékenység soraiba jól belefért a játék, az énektanulás és a spontán beszélgetés is. A három hétig tartó munkát helyi önkéntesek is segítették, Kalló-Nagy Kamilla a legkisebbekkel foglalkozott, míg Csorba Nikolett Savannahnak segített, ha a nagyobbaknál kommunikációbeli gondok léptek fel.

Az angoltáborozók játékos, interaktív foglalkozásokon keresztül, szinte észrevétlenül szívták magukba az angol szavakat, kifejezéseket, miközben remekül szórakoztak, s új barátságokat kötöttek. S míg a székelyhídi gyermekek e módon hasznosan töltötték vakációjukat, az önkéntes oktató pedagógusi tapasztalatot szerzett, és bepillantást nyert egy, a számára eddig csak elképzelt ország és társadalom mindennapjaiba.

Fekete Katalin

Sudoku

Helyezze el a 9×9 négyzetből álló nagy négyzetbe a számokat 1-től 9-ig úgy, hogy egy tetszőleges sorban, oszlopban és a kilenc 3×3-as négyzetben mindegyik szám csupán egyszer forduljon elő.

		6	5				1	8
8				6		3	2	
						5	6	
		4	9	2		6		
6	2						7	1
	7	8	6	2				
4	1							
	8	7		5				2
5	3				7	6		

	3	7		4				8
4	1		3			5		
2	9							
		4	1	8			5	
	8	5				4	2	
9			6	5	8			
							8	3
	1			8		5		7
8			3			2	1	

Rádió Ér

– a füledig ér!
Nemek barca
– igenek békéje
és csajos parti,

pizsama nélkül,
Zsírbanportolás,
Digitális aratás, no meg
Élünk-balunk a filmekért!

Rádió Ér – a szívedig ér!

erhangja.ro/radio

A Facebookon

a Rádió Ér oldalon!

Hallgass, ha jót akarsz!

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek • **Lapszerkesztő:** Fekete Katalin
Munkatársak: Béres Angéla, Bíró Orsolya, Juhász György,
Kovári Krisztián, Mészáros Emőke, Tiponut Tibor
Arculat és tördelés: Ferencz Csaba-Levente

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Säcueni piața Libertății nr. 1
e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

Székelyhid és környéke havilapja.

Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.

Felelős kiadó: Béres Csaba

Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala

Támogató a Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány.

www.erhangja.ro

Az *Ér tv* minden pénteken este 20 órai kezdettel a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, amely keddenként este 20 órától megtekinthető a Briximp kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is. Nézzenek bennünket!